

47 שאינו חוזר ומלמד בהיקש: **תניא** **בְּוֹתֵיהּ דְּרַב פִּפְא** – שנינו בברייתא
 48 כדברי רב פפא, נאמר בפר העלם דבר של ציבור (ויקרא ד טו) **וְעֵשָׂה לְפָר**
 49 **בְּאֶשֶׁר עָשָׂה לְפָר הַחֲטָאת׃** שואלת הברייתא: **מַה תְּלַמּוּד לְזִמְרָה**
 50 **בְּתִיבַת 'לְפָר'.** משיבה הברייתא: **לְפִי שְׁנַאמְרָא** אצל שעירי עבודת
 51 כוכבים (במדבר טו כה) **וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שִׁגְגָה הָיָה וְהֵם הִכִּיאוּ אֶת**
 52 **קָרְבָנָם אֲשֶׁה לָהּ וְגו'** וְחֲטָאתָם לִפְנֵי ה' **עַל שִׁגְגָתָם,** ופסוק מיותר
 53 הוא. אלא בא פסוק זה לדרשה, וכך יש לדרשו, **'חֲטָאתָם,' אֱלוֹ**
 54 **שְׁעִירֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים** שהפסוק מדבר בהם, **'שִׁגְגָתָם,' זֶה פֶּה הָעֵלֶם**
 55 **דְּכָר שֶׁל צִיבּוֹר,** ובמה שכתבה התורה **'חֲטָאתָם עַל שִׁגְגָתָם,'** הקישה
 56 התורה ביניהם, בין שעירי עבודת כוכבים לפר העלם דבר של ציבור,
 57 **וְאִמְרָה תְּזַכֶּרְהָ שֶׁחֲטָאתָם,** שהוא שעירי עבודת כוכבים, **הֲרֵי הִיא לָךְ**
 58 **כְּשִׁגְגָתָם,** כפר העלם דבר של ציבור לענין הקטרת אימוריהם, שכשם
 59 שבפר העלם דבר של ציבור מקטירים את יותרת הכבד ואת שתי
 60 הכליות, כך גם בשעירי עבודת כוכבים מקטירים את יותרת הכבד
 61 ואת שתי הכליות. אלא שיש להקשות על לימוד זה, שהרי **שִׁגְגָתָם** –
 62 פר העלם דבר של ציבור עצמו **מֵהֵיכָן לְמַדְתָּ** שמקטירים ממנו את
 63 יותרת הכבד ואת שתי הכליות, וכי **לֹא לְמַדְתָּ בֶן בְּהִיקָשָׁא** – בהיקש
 64 מפר כהן המשיח, ואם כן איך ללמד פר העלם דבר של ציבור לשעירי
 65 עבודת כוכבים, **וְכִי דְכָר הִלְמָד בְּהִיקָשׁ חֲזוֹר וּמִלְמָד בְּהִיקָשׁ,** וכדי
 66 שלא יוקשה כן, תלמוד לומר **'לְפָר' שֶׁה פֶּה הָעֵלֶם דְּכָר שֶׁל צִיבּוֹר,**
 67 ותיבת **'לְפָר'** שנאמרה שם זה – הכוונה לפר העלם דבר של ציבור,
 68 והיקש פר העלם דבר של ציבור לפר כהן המשיח, ובכך היא נחשב
 69 ההיקש השני כאילו כתוב אצלו בפירוש דין הקטרת יותרת הכבד
 70 ושתי הכליות, כדי שיהא אפשר ללמד ממנו לשעירי עבודת כוכבים
 71 ולא יהא פר העלם דבר של ציבור דבר הלמד בהיקש שאינו חוזר
 72 ומלמד בהיקש. הרי שמברייתא זו יש להוכיח כדברי רב פפא,
 73 שהתורה כתבה תיבת **'לְפָר'** כדי שלא יהא פר העלם דבר של ציבור
 74 דבר הלמד בהיקש שאינו חוזר ומלמד בהיקש.
 75 **אָמַר מֵר** – הובא לעיל בברייתא, מה שנאמר **'חֲטָאתָם,' אֱלוֹ שְׁעִירֵי**
 76 **עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים,** וממה שנאמר **'חֲטָאתָם עַל שִׁגְגָתָם'** הוקשו שעירי
 77 עבודת כוכבים לפר העלם דבר של ציבור ללמד דין הקטרת יותרת
 78 הכבד ושתי הכליות בשעירי עבודת כוכבים.
 79 מקשה הגמרא: מדוע נצרך לכך היקש זה, **תִּיפּוּק לִיָּה** – הרי יש
 80 ללמוד דין זה **מִקְרָא קָמָא** – מן הפסוק הראשון **וְעֵשָׂה לְפָר בְּאֶשֶׁר**
 81 **עָשָׂה לְפָר הַחֲטָאת׃** (ויקרא ד טו) שנאמר בפרשת פר העלם דבר של
 82 ציבור, שהוקשו בו שעירי עבודת כוכבים לפר העלם דבר של ציבור,
 83 **דְּאָמַר מֵר** בברייתא לעיל (טו), שתיבת **'חֲטָאתָם'** שנאמרה אצל פר
 84 העלם דבר של ציבור באה לרבות **שְׁעִירֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים,** שהוקשו
 85 לפר העלם דבר של ציבור, ואם כן אפשר ללמוד משם גם דין הקטרת
 86 יותרת הכבד ושתי הכליות.
 87 מתרצת הגמרא: **אָמַר רַב פִּפְא, אִיצְמְרִיף** – נצרך להיקש של
 88 **'חֲטָאתָם עַל שִׁגְגָתָם,'** שבלא היקש זה **כְּלָקִיא דְּעֵתָהּ אִמְיָנָא** – היה
 89 עולה בדעתך לומר, מה שהקישה התורה שעירי עבודת כוכבים לפר
 90 העלם דבר של ציבור בתיבת **'הַחֲטָאת׃ הֲנִי מִיָּלִי** – דברים אלו אינם
 91 אמורים אלא לענין **הַתּוֹאֲתֵי דְּכְתִיבִין בְּגוֹפֵיהּ** – שכתובים בפירוש
 92 בגוף פרשת פר העלם דבר של ציבור,

1 **שֶׁהוֹשְׁוּ מַעֲשִׂים לְמַעֲשִׂים** – שישוו הלכות עבודותיהן זה לזה, **וְאִתָּא**
 2 **לִיָּה** – ויש ללמוד את פֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים לענין ההלכות שלמדים
 3 **מֵאֵת פְּדָם וּמִבִּילָהּ** שיהיו נוהגים בו, על ידי קל וחומר **מִפְּר כְּהֵן**
 4 **הַמְּשִׁית,** ומאחר שיש ללמוד אותם על ידי קל וחומר, לא הוצרך
 5 להקיש פר יום הכיפורים לפר כהן המשיח.
 6 **וְאִתָּי לִיָּה** – ויש ללמוד **שְׁעִיר יוֹם הַכִּפּוּרִים מִשְׁעִירֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים**
 7 שיהיו נוהגים בו ההלכות שנלמדים מֵאֵת בְּדָם וטבילה **מִקָּל וְחֲזוֹמֵר**
 8 זה, שמה מצינו בפר העלם דבר של ציבור ושעיר יום הכיפורים,
 9 שקרבנות שונים הם, שזה פר זה שעיר, ובכל זאת הושוו זה לזה
 10 בעבודות המפורשים בשניהם, כגון בהזאות שבהיכל, אם כן במקום
 11 שהקרנות שוים זה לזה, כגון שעיר יום הכיפורים ושעירי עבודת
 12 כוכבים, ששניהם מין קרבן אחד (ושעיר), ודאי שישוו גם הלכות
 13 עבודותיהן, וגם אצל שעיר יום הכיפורים יהיו נוהגים ההלכות
 14 שנלמדים מֵאֵת בְּדָם וטבילה.

15 הגמרא תמדה על הלימוד של שעיר יום הכיפורים משעירי עבודת
 16 כוכבים. מקשה הגמרא: **וְכִי דְכָר הִלְמָד בְּהִיקָשׁ** – שנלמד על ידי
 17 היקש, **חֲזוֹר וּמִלְמָד בְּקָל וְחֲזוֹמֵר** – האם יכול לחזור וללמד על מקום
 18 אחר על ידי קל וחומר, וכאן בשעירי עבודת כוכבים שלא למדנו
 19 בהם את ההלכות של 'את בדם וטבילה' אלא על ידי היקש, איך
 20 יכולים לחזור וללמד על שעיר של יום הכיפורים בקל וחומר. מתרצת
 21 הגמרא: **אָמַר רַב פִּפְא, קָסְכֵר תֵּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל** – התנא מבית
 22 מדרשו של רבי ישמעאל ששנה ברייתא זו סובר, **שְׁדְּכָר הִלְמָד**
 23 **בְּהִיקָשׁ** – שנלמד על ידי היקש, **חֲזוֹר וּמִלְמָד בְּקָל וְחֲזוֹמֵר.**
 24 הגמרא מבארת את המשך דברי רבי ישמעאל שהובאו לעיל
 25 בברייתא. שנינו לעיל (טו) בברייתא: **'לְפָר' זֶה פֶּה הָעֵלֶם דְּכָר שֶׁל**
 26 **צִיבּוֹר.** מקשה הגמרא: **הֲאֵ – הֲרֵי תִיבַת 'לְפָר', בְּפִרְשַׁת פֶּה הָעֵלֶם דְּכָר**
 27 **שֶׁל צִיבּוֹר גּוֹפֵיהּ** – עצמו **כְּתִיב,** ומדוע הוצרך הפסוק להזכיר שוב
 28 את תיבת **'לְפָר'** להשמיענו בזה את פר העלם דבר של ציבור.
 29 מתרצת הגמרא: **אָמַר רַב פִּפְא, הֵטַעַם** שהוצרך להזכיר שוב פר
 30 העלם דבר של ציבור הוא **מִשּׁוּם דְּכַעֵי אֲנִימוֹרֵי** – שצריך שלמד פֶּה
 31 **הָעֵלֶם דְּכָר שֶׁל צִיבּוֹר** את דין ההקטרה **בְּיִוְתֵרַת הַכֶּבֶד וְשְׁתֵי הַכְּלָיִוֹת**
 32 על ידי היקש **לְשְׁעִירֵי עֲבוֹדַת בּוֹכְבִים,** שהרי אצל שעירי עבודת
 33 כוכבים לא נתפרש בתורה הקטרת יותרת הכבד ושתי הכליות, אלא
 34 נלמדים על ידי היקש מפר העלם דבר של ציבור וכמו שיתבאר
 35 להלן, **וְפֶה הָעֵלֶם דְּכָר שֶׁל צִיבּוֹר בְּגוֹפֵיהּ** – אצל עצמו **לֹא כְּתִיב דִּין**
 36 **הַקְּטָרַת יוֹתֵרַת הַכֶּבֶד וְשְׁתֵי הַכְּלָיִוֹת,** אלא **בְּהִיקָשָׁא אֲתֵי** – הוא נלמד
 37 על ידי היקש לפר כהן המשיח, ולכך **אִיצְמְרִיף** לכתוב אצל פר העלם
 38 דבר של ציבור תיבת **'לְפָר'** לכפול ולדרוש זאת לענין פר העלם דבר
 39 של ציבור, ובכך לחזור ולהקישו פעם שניה לפר כהן המשיח ללמוד
 40 ממנו הקטרת יותרת הכבד ושתי הכליות, וזאת בכדי **לְמִתּוֹי בְּמֵאֵן**
 41 **דְּכְתִיב בִּיהּ בְּגוֹפֵיהּ** – שיהא נחשב הדין הנלמד בהיקש השני כאילו
 42 נכתב אצלו בפירוש, שיהא אפשר ללמוד ממנו בהיקש לשעירי
 43 עבודת כוכבים, **וְלֹא לִיָּהוּי** – ושלא יהא פר העלם דבר של ציבור
 44 **דְּכָר הִלְמָד בְּהִיקָשׁ** שאינו חוזר ומלמד **בְּהִיקָשׁ.**
 45 הגמרא מביאה ראיה מברייתא לדברי רב פפא שהתורה כתבה תיבת
 46 **'לְפָר'** כדי שלא יהא פר העלם דבר של ציבור דבר הלמד בהיקש

59 שלא חשב עתה כלל, ונמצא שההקטרה השנייה נעשתה על דעת
 60 ההקטרה הראשונה, ונחשב שפיגל בכל המתיר.
 61 ריש לקיש מוכיח את דבריו מלשון משנתנו: **מֵמֵא** שכן היא דעת
 62 רבי מאיר, **מִדְּקִינָה** במשנתנו שבקרבנות שדמם ניתן בפנים מעכבות
 63 כל מתנותיהם, ו**לְפִיכָּה** אם נתן כולן **בְּתִיקָנָה** ואחת **שְׁלֵא** **בְּתִיקָנָה**
 64 אלא במחשבת פיגול, **פְּסוּל וְאִין בּוּ בְּרָת**, שכיון שכל המתנות
 65 מעכבות בקרבן, כולן מתירות אותו, ונמצא שלא פיגל בכל המתיר.
 66 ויש לדייק שדווקא אם נתן את זו שבמחשבת פיגול בסוף פסול הקרבן
 67 ואין בו כרת, **הָא** – אבל אם נתן ממתנות הדם מתנה **אֶחָת שְׁלֵא**
 68 **בְּתִיקָנָה**, במחשבת פיגול, **וְכֹלְן וְהִשְׁאֵרוּ בְּתִיקָנָה**, כלומר בשתיקה,
 69 **פִּיגוּל**, ואף שלא חשב מחשבת פיגול בכל המתיר. ויש לשאול,
 70 משנתנו **מֵנִי** – כדעת מי היא, **אִילּוּמָא** כדעת רבנן, **הָא אִמְרֵי רַבְּנִין**
 71 **שְׁאִין מְפַלְלִין בְּחֵצֵי מְתִיר**, שהרי אמרו שאם פיגל בלבונה ולא
 72 בקומץ או בקומץ ולא בלבונה, לא עשה כלום, ואף כאן אם נתן רק
 73 מתנה ראשונה במחשבת פיגול לא פיגל. **אֲלָא רַבִּי מֵאִיר** היא, **וְאִי**
 74 **מֵעֵמָּא דְּרַבִּי מֵאִיר מְשֻׁם דְּמַפְלְלִין בְּחֵצֵי מְתִיר הוּא**, ודי שיחשוב
 75 בקומץ לבדו או בלבונה לבדה, אם כן **אִפִּילוּ בְּדְקִינָה** שנתן את כל
 76 המתנות כתיקן ואת האחרונה במחשבת פיגול נְמִי יהיה פיגול.
 77 וממה שמבואר מדברי המשנה שיש לחלק בין אם חשב מחשבת
 78 פיגול מתחילה לבין אם חשבה לבסוף, **לְאוּ** – האם אין מוכח מזה
 79 שטעמו **מְשֻׁם דְּקִפְכָּר שְׁבַל הַעֹשֶׂה עַל דַּעַת הַרְשׁוּתָהּ הוּא עֹשֶׂה**,
 80 ולפיכך אף שאם חשב מחשבת פיגול רק במתנה אחת לא פיגל, אם
 81 היתה זו המתנה הראשונה או אומרים שכל המתנות שלאחר מכן
 82 נעשו לדעת מתנה זו והרי זה כאילו חשב בכלן מחשבת פיגול.
 83 דוחה הגמרא: **אֲמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַיְחָק**, **לְעוֹלָם** אפשר שמשנתנו
 84 **רַבְּנִין הִיא** הסוברים שאין מפגלים בחצי מתיר בכל אופן שהוא, וגם
 85 אין אומרים שאם חשב בראשונה מחשבת פיגול נחשבות המתנות
 86 שלאחר מכן כמי שנעשו על דעת הראשונה, אלא צריך שיחשוב
 87 מחשבת פיגול בכל הפעולות המתירות את הקרבן בכדי שיהא פיגול,
 88 **מֵמֵא** נתן כולן **בְּתִיקָנָה** ואחת שלא כתיקנה, הכוונה היא שנתן
 89 **בְּתִיקָנָה לְפִיגוּל**, דהיינו באופן שאיך שיתפגל הקרבן, במחשבת חוץ
 90 לזמנו. ופירוש המשנה כך הוא, שכיון שכולן מעכבות, על כן אף אם
 91 נתן את כל המתנות במחשבת פיגול, מכל מקום אם מתנה אחת לא
 92 נתן במחשבה זו, פסול ואין בו כרת, משום שלא פיגל בכל המתיר,
 93 ומשמיעתנו המשנה באופן זה ללמד דין זה גופו, שאף אין אומרים
 94 שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה.
 95 מקשה הגמרא: **וְהָא מִדְּקִינָה** במשנה **לְפִיכָּה** אם נתן כולן **בְּתִיקָנָה**
 96 **וְאֶחָת שְׁלֵא בְּתִיקָנָה פְּסוּל וְאִין בּוּ בְּרָת**, וכינתה המשנה את אותה
 97 מתנה שנתנה בשתיקה שניתנה 'שלא כתיקנה', ולא אמרה 'אם נתן
 98 כולן כתיקן חוץ מאחת מהן' או 'אם נתן כולן כתיקן ואחת
 99 בשתיקה', שהלא אין לומר על אותה מתנה שלא חשב בה דבר
 100 שעשאה 'שלא כתיקנה', שהרי לא עלתה בכך את מחשבתו,
 101 הראשונה לפגל, **מְכַלְל** – יש ללמוד מכך ד'תִּיקָנָה' האמור במשנה,
 102 **לְהַכְשִׁירָהּ הוּא דְּאִתָּא** – שנתנה כהכשרה, ו'שלא כתיקנה' הוא
 103 שנתנה שלא כהכשרה, ושלא כדברי רבי שמואל בר יצחק, ושוב יש
 104 להוכיח שמשנתנו כרבי מאיר וכדברי ריש לקיש שטעמו הוא משום
 105 שאומרים שהנתינות האחרות ניתנו על דעת הנתינה הראשונה.
 106 הגמרא משלימה את דברי רבי שמואל בר יצחק באופן המיישב
 107 שאלה זו. לעולם 'כתיקנה' האמור במשנה הוא כתיקנה לפיגול,
 108 ומשנתנו כדעת רבנן וכדברי רבי שמואל בר יצחק, ומה שנאמר
 109 במשנה שנתן את האחת 'שלא כתיקנה', אין הכוונה שנתנה בשתיקה
 110 ובאה המשנה לחדש שאין אומרים שעתה דעת ראשונה הוא עושה,
 111 אלא שנתנה במחשבת פסול אחרת, **אֲלָא רַבָּא**, **מֵאִי שְׁלֵא**
 112 **בְּתִיקָנָה**, שנתנה במחשבת חוץ למקומו הפוסלת ואינה מפגלת. **רַב**
 113 **אֲשִׁי אֲמַר**, שנתנה במחשבת **שְׁלֵא לְשִׁמּוֹ** הפוסלת בחטאת.
 114 באה המשנה לומר, שאם נתן את כל המתנות כתיקן לפיגול ומתנה
 115 אחת שלא כתיקנה לפיגול אלא במחשבת חוץ למקומו או שלא
 116 לשמו, שכיון שלא ניתנו כל המתנות במחשבת חוץ לזמנו בלבד, לא

1 **אָבַל** דין הקטרת יותרת הכבד ושתיה הכליות, **דְּלֵא בְּתִיקָנָה** **כְּגֹפִיָּה**
 2 – בגוף הפרשה עצמה, אלא נלמדת בהיקש מפר כהן המשיח, **אִימָא**
 3 שלגבי דין זה לא הוקשו זה לזה, **קָא מְשַׁמְעַ לְן** ההיקש של 'חטאתם
 4 על שגגתם' שגם לענין הקטרת האימורים שוה שעירי עבודת כוכבים
 5 לפר העלם דבר של ציבור.
 6 הגמרא מקשה מן הברייתא שהובאה לעיל (סג) לסייע לרב פפא
 7 שמשמע ממנה שלא כדבריו: **אֲמַר לִיה רַב הוּנָא בְּרִיה דְּרַב נְתָן**
 8 **לְרַב פְּפָא, וְהָא הִתְנָא** של הברייתא (לעיל סג) שהגמרא הביאה את
 9 דבריו לסייע לדבריו, כאשר הוא בא ללמוד מתיבת 'לפר' לרבות את
 10 פר יום הכיפורים, אזי **כִּשְׁר יוֹם הַכַּפּוּרִים לְכָל מַה שְׁאֲמַר בְּעֵינֵי**
 11 **קְאָמַר**, ומשמע שבא לרבות כל הדברים הנוהגים אצל פר העלם
 12 דבר של ציבור שיהגו אצל פר יום הכיפורים, וגם את הדין שכל
 13 הזאתיו מעכבים את הכפרה, ושלא כפי שאמרת שבא לרבות רק
 14 ההלכות של 'את בדם וטבילה'.
 15 מתרצת הגמרא: **הִתְנָא הִיא** – מחלוקת תנאים היא, **הִתְנָא דְּרַבִּי רַב** –
 16 התנא של ברייתא הראשונה (טז) השגורה בבית המדרש בפי כולם
 17 **מְרַבִּי הָבִי** – מרבה כך, רק את ההלכות של 'את בדם וטבילה', **וְהִתְנָא**
 18 **דְּרַבִּי יִשְׁמַעְאֵל** – התנא של הברייתא השנייה (סג) שנשנתה בבית
 19 מדרשו של רבי ישמעאל, **לֹא מְרַבִּי הָבִי**, שהוא לומר שתיבת 'לפר'
 20 באה לרבות גם את הדין שהזאתיו מעכבים.
 21 הגמרא מביאה ברייתא אודות השינויים שבין פרשת פר כהן המשיח
 22 לפרשת פר העלם דבר של ציבור: **הִתְנָא דְּרַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, מִפְּנֵי מַה**
 23 **נִאֲמָרוּ** בפירוש בתורה דין הקטרת יותרת הכבד ושתיה הכליות **כִּפַּר**
 24 **כְּהֵן הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא נִאֲמָרוּ** בפירוש **כִּפַּר הָעֵלֶם דְּרַבִּי שֶׁל צְבוּר, מְשַׁל**
 25 **לְמַלְךְ בִּשְׂר דָּם שְׁעָעַם עַל אוֹהֲבוֹ, וּמֵימַעַ לְסַפֵּר בְּסִרְחוֹנוֹ** – בחטאו
 26 **מִפְּנֵי חִיפְתּוֹ, וְכֵן כֵּן קִיצְרָה הַתּוֹרָה** בענין פר העלם דבר של ציבור
 27 שהם אהוביו של הקדוש ברוך הוא.
 28 **וְהִתְנָא דְּרַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, מִפְּנֵי מַה נִאֲמָרָה** בתורה **וְהָיָה מִן הַדָּם**
 29 **שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי ה'** את פני **פְּרוּכַת הַקֹּדֶשׁ כִּפַּר בְּהֵן הַמְּשִׁיחַ** (ויקרא
 30 ד), **וְלֹא נִאֲמָר** בתורה 'פרוכת הקודש' **כִּפַּר הָעֵלֶם דְּרַבִּי שֶׁל צְבוּר,**
 31 **אֵלָא רַק וְהָיָה שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי ה'** את פני **הַפְּרֻכַת** (ויקרא ד יז), **מְשַׁל**
 32 **לְמַלְךְ בִּשְׂר דָּם שְׁפָרְתָהּ** עליו **מְדִינָה** – שחטאו אנשיה נגדו, **אִם**
 33 **מֵיעוֹמָה סְרָחָה** כנגדו, עדיין **פְּמִלְיָא שְׁלוֹ** – חבורת אנשי עצמו
 34 **מִתְקַיְמָת** וחיבתו עליהם, אבל **אִם רוּבָה סְרָחָה אִין פְּמִלְיָא שְׁלוֹ**
 35 **מִתְקַיְמָת**, והרי הוא מסולק מחיבתם ומחבורתם במקצת, ואין לבו
 36 גס בהם כבתחילה, ועל כן כשהתורה עוסקת בפר העלם דבר של
 37 ציבור שבא על חטא של רוב הציבור, בכיכול אין כאן קדושה, ולכך
 38 לא נאמר בו 'פרוכת הקודש'.
 39 שנינו במשנה (לז) אודות חטאות הפנימיות שכל מתנותיהן מעכבות,
 40 **וּלְפִיכָּה** אפילו **אִם נְתָן** את כולן – כל המתנות **בְּתִיקָנָה כּוּ** חוץ
 41 מאחת, נפסל הקרבן ואין חיוב כרת על אכילתו.
 42 הגמרא מביאה משנה בענין זה: **הִתְנָ הִתְם** במשנה (מנחות טז) לגבי
 43 מחשבת פיגול בעבודת פיגול בענות, **פִּיגוּל** – חשב מחשבת פיגול בעת
 44 הקטרת הקומץ **וְלֹא** פיגל בעת הקטרת הלבונה אלא הקטירה
 45 בשתיקה, או שפיגל בלבונה **וְלֹא** פיגל בקומץ אלא הקטירו
 46 בשתיקה, **רַבִּי מֵאִיר אֹמַר**, המנחה **פִּיגוּל וְחֵיבִין** עליו – על
 47 אכילתהו במזיד עונש פְּרָת. **וְהַכְּמִים אוֹמְרִים, אִין בּוּ** – באכילתו
 48 **כְּרַת עַד שִׁפְפִּיל בְּכָל הַמְּתִיר** את המנחה, ועל כן עליו לפגל גם
 49 בקומץ וגם בלבונה, ששניהם מתירי המנחה הם, ואם לא עשה כן
 50 נפסלה בלבד.
 51 הגמרא מבארת את דעת רבי מאיר: **אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ, לֹא**
 52 **תִּימָא מְשַׁמְעָא דְּרַבִּי מֵאִיר דְּקִפְכָּר שְׁמַפְלְלִין** גם **בְּחֵצֵי מְתִיר**, ואין
 53 צריך לחשוב מחשבת פיגול בכל המתיר, **אֲלָא הָבָא מֵמֵא עֶסְקִינֵין**
 54 **כְּגוֹן שְׁנָתָן** – (הקטירו) את הקומץ **בְּמַחְשָׁבָה** לאכול מהמנחה חוץ
 55 לזמנה, והיא מחשבת פיגול, ואת הלבונה הקטיר **בְּשִׁתִּיקָה**, שלא
 56 חשב כלום, או להיפך, שנתן את הלבונה במחשבת פיגול ואת הקומץ
 57 בשתיקה, וקִפְכָּר שְׁבַל הַעֹשֶׂה דבר בלא מחשבה, או אומרים שעל
 58 הַדַּעַת הַרְשׁוּתָהּ שהיתה עמו מתחילה **הוּא עֹשֶׂה** את מעשיו, ואף

המשך ביאור דמס' זבחים דיום ששי עמ' ב

1 נתפגל הקרבן. מעתה אין ראייה מן המשנה מהי דעת רבי מאיר
2 בפיגול בחצי מתיר.
3 מקשה הגמרא: כיון שהמשנה מדברת באופן שנתן את המתנות
4 הראשונות במחשבת פיגול ואת האחת במחשבת פסול אחרת, מכלל
5 - יש לדייק מכך דכי לא עבדי לה - שכאשר לא עשה לאותה מתנה
6 האחרונה במחשבת חוץ למקומו ושללא לשמו, אלא נתנה בשתיקה,
7 מתייב כרת על אכילת הקרבן, משום שנתפגל, ומוכח שאומרים שעל
8 דעת ראשונה הוא עושה, וכיון שאין זו דעת חכמים על כרחך שזו
9 דעת רבי מאיר, ונמצא שגם לדברי רבא ורב אשי לא נדחו דברי ריש
10 לקיש בדעתו של רבי מאיר.
11 מתרצת הגמרא: אין לדייק כן, משום שאידי (-אגב) דתנא בדישא

12 שאם נתן את הראשונה חוץ לזמנה ואת השניה חוץ למקומה פיגול
13 ותייבין עליו כרת, ונקט באופן זה הוקא לחדש שכיון שהמתנה
14 השניה אינה מעכבת על כן גם אינה מוציאה מידי פיגול, על כן תנא
15 נמי בסיפא שאם נתן את הראשונות במחשבת חוץ לזמנו ואת
16 האחרונה במחשבת חוץ למקומו או שלא לשמו פסול ואין בו כרת,
17 אף שלא היה צריך לשנות כן, שאפילו נתן את האחרונה בלא
18 מחשבה כלל, גם כן פסול ואין בו כרת.
19 הגמרא מקשה על ריש לקיש: מיתיבי, נאמר בברייתא פמה דקריים
20 אמורים שדי במחשבה בעת נתינת מתנת הדם הראשונה בכדי לפגל
21 את הקרבן, בקריים הניתיבין על מוציאה הוציא, שרק מתנה אחת
22 מעכבת ולכך אין הפיגול תלוי אלא בה,